

Aktuelt

VINTERFUGLETÆLLINGEN 1981/82

Siden vinteren 1975/76 har fugleregistreringsgruppen arrangeret årlige vinterfugletællinger, der skal belyse forekomsten af vinterfugle i Danmark, bl.a. i relation til forekomsten af invasionsfugle fra det øvrige Skandinavien samt bestandsændringer for vore standfugle og kortdistance-trækkere.

Den anvendte metode er punktoptællingsmetoden. På en udvalgt rute placeres 20 punkter og på hvert punkt tælles alle de fugle, der ses og høres indenfor præcis 5 minutter. Optællingen foretages en gang om året i perioden 20. december til 4. januar.

Et vinterindeks udregnes hvert år ud fra de relative ændringer, der konstateres på optællingsruter, der er udført i mindst to på hinanden følgende år (gentagne ruter). I vinteren 81/82 drejede det sig om 71 ruter og det er muligt at beregne pålidelige vinterindeks for 45 arter. Det totale antal ruter var 118 (2360 optællingspunkter) og det er det største antal siden projektets start. Et godt lokalt arbejde i Ribe og Ringkøbing amter gav 14 nye ruter i denne sæson – 33% af alle nye ruter. Fordelingen af ruter på landsplan er god med 64 ruter i Vestdanmark og 54 ruter i Østdanmark. Den ligelige fordeling er vigtig, når materialet splittes op på et vest- og et østdansk indeks.

Vejrforhold

Med en gennemsnitlig middeltemperatur på -2.9°C . var vinteren 81/82 den anden hårde vinter indenfor de senere år. Den første var vinteren 78/79 med en middeltemperatur på -2.8°C . December 1981 var den koldeste december måned, der nogensinde er registreret med en gennemsnitlig temperatur på -4.3°C . og rekordtemperatur på -25.6°C . Den adskiller sig således væsentlig fra december 78 (Fig. 1).

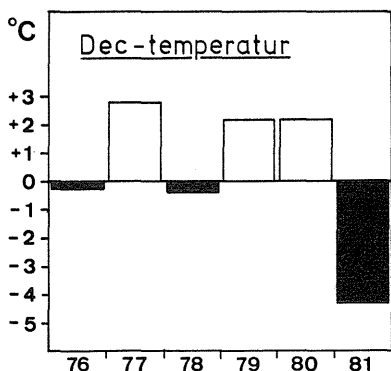

Fig. 1. Gennemsnitlig december-temperatur 1976 til 1981.

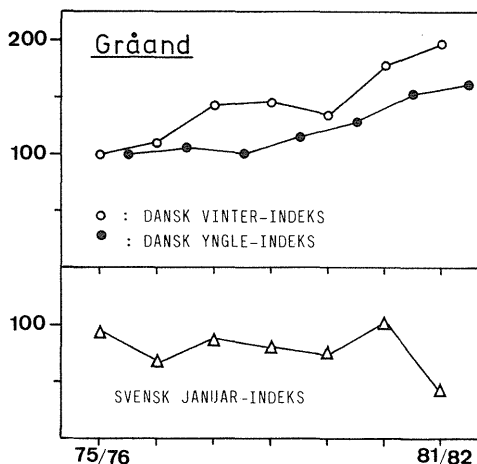

Fig. 2. Dansk vinter- og yngleindeks for Gråand, samt januar-indeks for de svenske andefugle-tællinger.

Vejrforhold i december måned influerer i høj grad på resultatet af vinterfugletællingen omkring nytår.

Modsat optællingssæsonen 78/79 blev dette års tælling ikke påvirket af streng kulde og stort snefald, hvilket forklarer det forholdsvis lille frafald blandt optællerne sammenlignet med vinteren 78/79.

Ændringer i vinteren 81/82

Vinterfugletællingen 81/82 gav følgende ændringer i vinterbestandene for en række udvalgte arter (Tabel 1).

Den relative ændring beregnes ud fra:

$$\Delta\Gamma = \frac{A_{1981} - A_{1980}}{\frac{A_{1981} + A_{1980}}{2}}$$

hvor A_{1981} angiver antallet i vinteren 81/82 og A_{1980} antallet i vinteren 1980/81. Kun gentagne ruter benyttes ved beregningerne.

Den årlige indekssværdi beregnes ud fra den procentuelle ændring ($\Delta\%$):

$$\text{Indeks}_{1981} = \text{indeks}_{1980} \times \frac{\Delta\%}{100} + \text{indeks}_{1980}$$

Vinterbestanden af Gråand i Danmark er stigende og som det ses af Fig. 2 er dette bl.a. et resultat af en stigende ynglebestand. Kun ca. 15% af de danske Gråænder er trækfugle (T. Dybbro, 1978). Det danske vinterindeks er også påvirket af de nordskandinaviske bestande. De svenske andefugle-tællinger i januar måned (L. Nielsson: Vår Fågelvärld 1982:5 345-347) viser fra og med vinteren 76/77 de samme

Tabel 1. Ændringer i vinterbestandene for en række arter fra 80/81 til 81/82.

Art <i>Species</i>	Danmark <i>Denmark</i>	Relativ ændring <i>Relative changes</i>		<i>Indeksværdi</i>	
		Jylland <i>Zealand/Fyn</i>	Øerne	80/81	81/82
Fiskehejre <i>A. cinerea</i>	+0.113	+0.222	0.000	99	111
Gråand <i>A. platyrhynchos</i>	+0.095	-0.143	+0.571**	177	195
Spurvehøg <i>A. nisus</i>	-0.361	-0.537	+0.250	74	54
Musvåge <i>B. buteo</i>	+0.106	+0.132	+0.076	140	156
Fjeldvåge <i>B. lagopus</i>	+0.632**	+0.727*	+0.500	217	417
Tårnfalk <i>F. tinnunculus</i>	-0.909**	-1.200	-0.759*	88	33
Agerhøne <i>P. perdix</i>	+1.000	+0.500	+1.333*	21	63
Fasan <i>P. colchinus</i>	-0.099	-0.125	0.000	389	352
Stormmåge <i>L. canus</i>	-0.058	-0.067	-0.043	145	137
Sølvmåge <i>L. argentatus</i>	-0.378***	-0.338**	-0.430**	99	68
Hættemåge <i>L. ridibundus</i>	-0.123	-0.366*	+0.336	108	96
Ringdue <i>C. palumbus</i>	-0.036	-0.307	+0.558**	280	270
St. Flagspætte <i>D. major</i>	+0.184	+0.353**	-0.533*	197	237
Gråkrage <i>C. corone</i>	+0.170**	+0.239	+0.113	99	117
Råge <i>C. frugilegus</i>	+0.488**	+0.703**	+0.245	115	189
Allike <i>C. monedula</i>	+0.036	+0.047	+0.018	154	160
Husskade <i>P. pica</i>	-0.307**	-0.272**	-0.385**	98	72
Skovskade <i>G. glandarius</i>	+0.417***	+0.398**	+0.462*	114	174
Musvit <i>P. major</i>	-0.305***	-0.277***	-0.370	163	120
Blåmejse <i>P. caeruleus</i>	-0.332**	-0.299*	-0.407**	130	94
Sortmejse <i>P. ater</i>	+0.023	+0.208	-0.421	297	304
Sumpmejse <i>P. palustris</i>	+0.123	+0.254	-0.083	126	144
Halemejse <i>A. caudatus</i>	+0.507	+0.016	+1.692*	31	37
Spætmejse <i>S. europaea</i>	+0.183	+0.270	0.000	132	157
Træløber <i>C. familiaris</i>	-0.332	-0.400	0.000	85	61
Gærdesmutte <i>T. troglodytes</i>	-0.373*	-0.305	-0.612*	93	64
Rødhals <i>E. rubecula</i>	-0.830**	-0.857*	-0.727	78	32
Solsort <i>T. merula</i>	-0.174	-0.269	+0.151	66	55
Sjagger <i>T. pilaris</i>	-0.290	-0.235	-0.483	47	35
Fuglekonge <i>R. regulus</i>	+0.019	+0.222	-0.327	61	62
Gråspurv <i>P. domesticus</i>	+0.224**	+0.265**	+0.169	74	93
Skovspurv <i>P. montanus</i>	-0.118	-0.056	-0.429	103	92
Grønirisk <i>C. chloris</i>	+0.163	+0.192	+0.095	127	149
Stillits <i>C. carduelis</i>	-0.827	-0.370	-1.111*	22	9
Grønsiken <i>C. spinus</i>	-0.827***	-0.855***	-0.696**	203	84
Dompap <i>P. phyrhula</i>	-0.544**	-0.507	-0.653*	60	34
Ll. Korsnæb <i>L. curvirostra</i>	+0.483	+1.529**	-1.000	51	83
Bogfinke <i>F. coelebs</i>	-0.056	-0.085	-0.018	105	99
Kvækerfinke <i>F. montifringilla</i>	+0.400	+0.560	+0.267	100	150
Gulspurv <i>E. citrinella</i>	+0.286**	+0.039	+0.624***	90	120

Signifikansniveauer: * p<0.05, ** p<0.01, *** p<0.001

tendenser som det danske indeks, bl.a. med en nedgang i vinteren 79/80. Ved januar-tællingen 1982 lå der dog meget få Gråænder ved de svenske kyster, bl.a. på grund af det hårde vintervejr (isdække), og øget borttræk af svenske fugle til de danske kyster kan forklare den signifikante stigning i Danmark. Trækket er sandsynligvis koncentreret mod mildere egne, hvor fouragering er mulig på trods af udpræget isvinter. Et sådan område er Vadehavet, og den danske fremgang er da også koncentreret omkring Ribe og Sønderjyllands amter. Fremgangen for Hættemåge og Blishøne i Jylland og den tilsvarende nedgang på Øerne afspejler sandsynligvis analoge træk-tendenser omkring nytår.

Det hårde vintervejr i december måned påvirkede forekomsten af en række arter. Mejse-arterne gik tilbage, på nær Sort-, Hale- og Sumpmejs. Sidstnævnte art har en udpræget evne til at hamstre føde gennem efterårsperioden, og dette kan forklare den manglende bestandsnedgang ved midvintertællingen. Vi ved dog fra ynglefugletællingen 1982, at bestanden blev reduceret i vinteren 81/82. Evnen til hamstring har sandsynligvis udsat vinterens effekt på bestanden til efter nytår. Undersøgelser viser, at koldt vejr i februar og marts måned udgør den kritiske faktor med hensyn til vinterens regulering af bestandene af en række standfugle og kortdistance-trækkere (S. Svensson, - Proc. of 2. Nordic Congress of Ornithology 1979: 1-24). Sortmejsen viste også tilbagegang i ynglesæsonen 1982 og her kan øget tilgang fra Nordskandinavien have påvirket vinterbestanden i positiv retning. Det skal bemærkes, at de finske midvintertællinger ligeledes viste en overraskende lille nedgang for mejse-arterne, Træløber og Fuglekonge, på trods af det hårde vintervejr, (L. Sammalisto, Ornis Fennica 59: 183-190).

Nedgangen for Rødhals er ikke kun et udtryk for en bestandsnedgang, men afspejler ligeledes større grad af borttræk til sydvesteuropæiske vinterkvarterer i den hårde vinter. Tendensen synes generel for en række arter (Fig. 3). Undersøgelser fra Helgoland (D. Moritz, Seevögel 1982: 13-24) viser, at vinteren 76/77 var speciel med hensyn til gennemtrækket af Sjagger. Trækkulminationen kom først i januar måned mod normalt marts og dette viser, at Sjaggeren forblev i Skandinavien gennem vinteren 76/77, sandsynligvis betinget af gode føde- og vejrforhold. Den konstante nedgang siden det høje bestandsniveau i vinteren 76/77 kan således forklares ved øget borttræk, betinget af det generelt koldere vinterklima i de senere år. For Solsorten og Vindrosslen kan det dog ikke udelukkes, at nedgangen afspejler reelle bestandsændringer for de skandinaviske bestande. Under dette års tælling blev der kun set 2 Vindrossler!

Ovenstående er et udpluk af de resultater, som vinterfugletællingerne har afdækket. Yderligere oplysninger om sæsonen 1981/82 findes i Vinterfuglerapporten 1981/82, der kan rekvireres fra DOF-salg. Henning Nøhr, Lars Johansen, Lasse Braae & Bo Klug-Andersen.

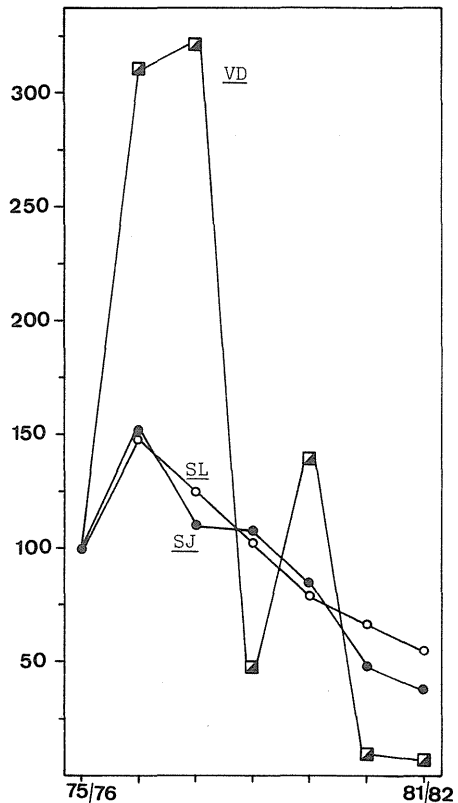

Fig. 3. Vinterindeks for Sjagger (SJ), Solsort (SL) og Vindrossel (VD).

Summary: This short report presents some results from the 7.th. Danish Winterbird Count. The method used is the pointcount-method. Each census-route, consisting of 20 censuspoints, is censused once a year in the period 20th of December to 4th of January. On each point all birds seen and heard in exactly five minutes are counted.

Table 1 gives the results as a relative change, calculated as the difference between the numbers in the two years, divided with the mean number. Only repeated routes are used in the calculations of the yearly fluctuations.

Dendrocopos major and *Garrulus glandarius* showed some irruption in the winter 1981/82. Furthermore Zealand had some influx of *Loxia curvirostra*. An increase in the number of *Buteo lagopus* reflects a good breeding season in the northern part of Scandinavia in 1981.

The harsh weather in December (mean temperature -4.3°C . - coldest December ever reported in Denmark) reduced the winterpopulation of several resident and shortdistance migrating species, f.x. *Parus major*, *Parus caeruleus*, *Troglodytes troglodytes*, *Erithacus rubecula*, *Turdus merula* and *Turdus pilaris*, see table 1.

STIGSNÆS FUGLESTATION

Meddelelse nr. 6 fra Stignæs Fuglestation

Stignæs Fuglestation blev oprettet 1. juni 1981 med henblik på studie af fuglenes efterårstræk ved Stignæs og med undersøgelse af rastende og ynglende fugle i Ramsar-område nr. 19. Stignæs Fuglestation er underlagt DOF-Vestsjællands Amt og har en selvstændig styringsgruppe med repræsentation i DOF-Vestsjælland (Stignæs-gruppen).

Efter at Stignæs Fuglestation har fungeret i 2 sæsoner, vil vi her orientere om en del af vores undersøgelser.

Trækobservationer

I efterårene 1981 og 1982 er der i tiden 5. august til 31. oktober blevet foretaget daglige optællinger af de dagtrækkende fugle (7-8 timer dagligt). Så godt som alle arter dagtrækkende fugle bliver registreret, og det største arbejde lægges i at registrere rovfugletrækket. Registreringen af rovfugletrækket blev i efteråret 1982 udvidet til også at omfatte en køns- og aldersbestemmelse af flere af de trækkende rovfuglearter, – i det omfang som dragt karakterer gør det uligt, at foretage sikre alders- og kønsbestemmelser. Dette udførtes for at kunne belyse en vis sammensætning mellem hanner/hunner, ungfugle/adulte fugle under efterårstrækket, og vil kunne bruges til at vurdere et givet års ynglesucces, til at belyse forskelle i træktiden blandt ungfugle/adulte eller forskelle i trækveje for ungfugle og adulte. Køns- og aldersbestemmelse udførtes på Rørhøg og Blå Kærhøg, aldersbestemmelse udførtes på Rød Glente, Fiskeørn, Fjeldvåge, Lærkefalk, Aftenfalk og tildels Hvepsevåge.

Formålet med registreringen af rovfuglenes efterårstræk ved Stignæs er, at der på længere sigt ved sammenligning med lignende materiale fra andre

Sydskandinaviske fuglestationer og efterårstræksteder, kan udføres analyse af bestandsændringer for de forskellige rovfuglearter. Samtidig vil der kunne udføres en analyse af rovfuglenes trækveje over det sydlige Skandinavien samt forskellige påvirkninger af forskellige vejr situationer under efterårstrækket i samme område.

Der er i de senere år indsamlet et stort materiale om rovfuglenes efterårstræk ved Stignæs. Dog er der fra årene før 1981 ikke foretaget daglige observationer, men dog findes der en observationsdækning på mellem 30 og 75% i de forskellige efterår i tiden 5. august til 31. oktober. (Tab. 1).

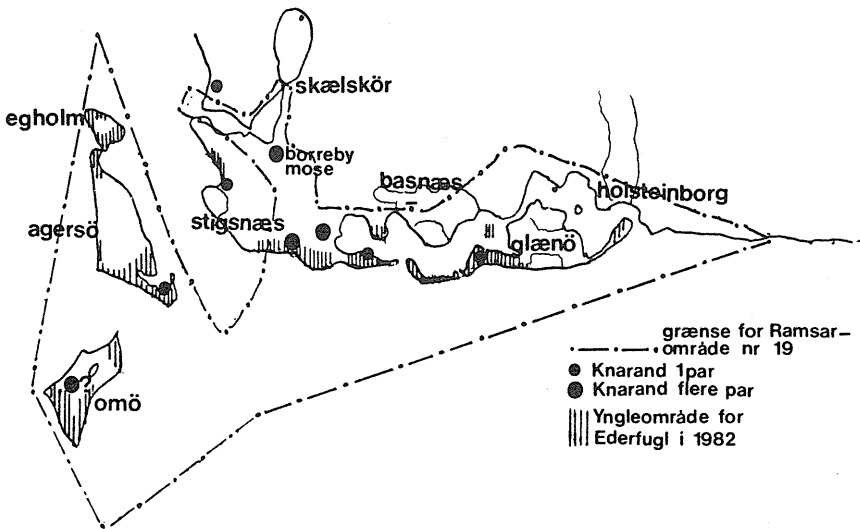
Ringmærkning

Der blev for første gang udført ringmærkning af småfugle med net som fangstmetode ved Stignæs i efteråret 1981. Denne virksomhed fortsattes i efteråret 1982. Der fanges fugle på 17 faste netopstillingssteder og ringmærkningen udføres med ca. 120 meter net. I efteråret 1982 måtte der dog foretages ændring af enkelte netopstillingssteder, idet der var blevet foretaget en delvis fældning af bevoksning i en del af ringmærkningsområdet. Fældningen blev foretaget af historiske grunde – Stignæs Batteri – og udførtes af Fredningsstyrelsen.

Ringmærkningen i efteråret gav 3887 ringmærkede fugle (mod 4662 fugle i 1981). Blandt de ringmærkede arter i efteråret 1982 kan nævnes Høgesanger (2), Græshoppesanger (1), Lille Fluesnapper (2) og Karmindompap (1). Der blev også aflæst flere udenlandske mærkede fugle, således: Løvsanger (1 fra Norge), Rørsanger (1 fra Finland), Fuglekonge (1 fra Finland), Havesanger (1 fra Italien) og Tornsanger (1 fra Spanien).

Tabel 1: Eksempel på de 12 hyppigste forekommende trækkende rovfuglearter om efteråret ved Stignæs i årene 1975 til 1982 (uddrag af udgivne Stignæs-rapporter).

(5. aug. til 31. okt.) Obs.dage/efterår	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982
Musvåge	11409	17623	16264	15493	11491	31207	25147	24204
Fjeldvåge	21	96	102	335	17	57	92	109
Hvepsevåge	3032	3205	2227	925	1809	2900	275	2373
Rød Glente	2	9	17	14	25	42	30	37
Rørhøg	61	31	33	38	41	85	122	129
Blå Kærhøg	68	137	136	185	144	153	143	143
Spurvehøg	1217	1837	2307	2440	1983	2754	3916	3638
Fiskeørn	56	23	49	19	36	37	45	78
Aftenfalk	6	3	1	7	11	1	11	11
Lærkefalk	20	33	19	11	8	6	25	27
Dværgfalk	24	61	40	107	41	64	46	59
Tårnfalk	92	121	119	88	70	75	125	217

Figur 1: Ramsar-område nr. 19. På kortet er afsat ynglefund af Knarand og yngleområderne for Ederfugl.

Rastende fugle og ynglefugle

Da Stignæs er placeret geografisk næsten midt i Ramsar-område nr. 19, dog uden at være omfattet af konventionen, foretager Stignæs Fuglestation optællinger af rastende fugle og ynglefugle på en lang række lokaliteter indenfor dette område. Dette gøres bl.a. i forbindelse med optællinger i forbindelse med PROJEKT STATUS 82-84, Gåsegruppen, Rovfuglegruppen og ved optællinger for Vildtreservatkontoret.

Blandt andet er optællinger koncentreret om forekomsten af rastende gæs i området. Om efteråret Grågås, i vintermånederne Sædgås og Kanadagås. Der udføres studier af fourageringsvaner, fouragerings-træk og for Sædgåsens vedkommende også kuldstorelse og ungfugleprocenter på den overvintrende bestand. Største antal Sædgås vinteren 1982-83 var 1500 eksemplarer i midten af februar.

Ligledes følges Knarandens expansion i det Sydvestlige Sjælland. Knaranden blev konstateret som ynglefugl for første gang i 1980, og har siden bredt

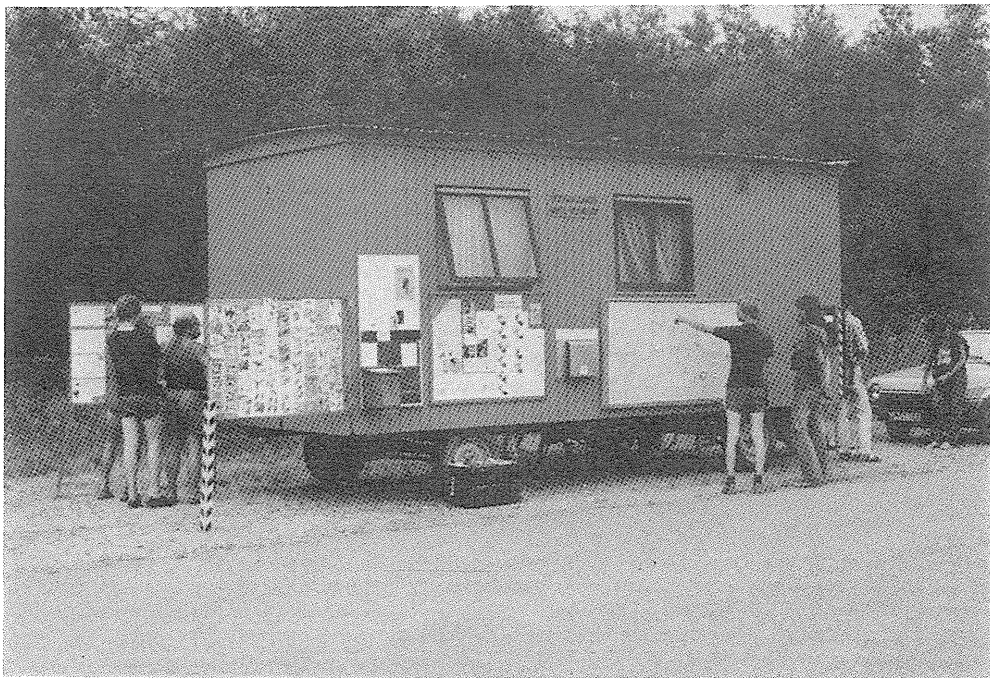
sig hurtigt. Knaranden fandtes i 1981 ynglende med 3-5 par og i 1982 med 12-15 par. Udover at følge antallet af ynglende Knarænder, studeres også yngletidspunkter, kuldstorelse og biotopsvalg. Udbredelsen af Knaranden i 1982 ses i Fig. 1.

Et andet større projekt er en undersøgelse af Ederfugle-bestanden i Ramsar-område nr. 19 i samarbejde med Vildtbiologisk Station (N. E. Franzmann). Undersøgelsen er samordnet med lignende undersøgelser i Staunsfjord-området (Samsø) og på Christiansø. Undersøgelsen indebærer en vurdering af bestandens yngledygtighed, dens biotopsvalg, ringmærkning af en del af de rugende hunner (270 ringmærket i 1982) samt forskellige undersøgelser til belysning af bestandens belastning over for påvirkning af tungmetallforurening og andre miljøgifte. Ynglebestanden i Ramsar-område nr. 19 er indenfor de seneste 10 år expanderet kraftigt, og tæller nu godt 1300 par, hvilket svarer til 7-8% af Danmarks ynglebestand. (Tab. 2). Udbredelse af Ederfuglen ses i Fig. 1.

Tabel 2: Oversigt over ynglestanden af Ederfugl i Ramsar-område nr. 19 og udvikling i tiden 1970 til 1982.

YNGLENDE EDERFUGLE I RAMSAR-OMRÅDE NR. 19

LOKALITET/ÅR	1970-71	1978	1982
Holsteinsborg Nor-området	0 par	0 par	12 par
Basnæs Nor-området (ynglereservat)	25 par	400 par	435 par
Stignæs/Stignæs Vejle	0 par	0 par	31 par
Agersø	75 par	400 par	630 par
Omø	55 par	40 par	25 par
Egholm	30 par	100 par	200 par
Ialt	185 par	940 par	1333 par

Udstilling på Stignæs Fuglestation i efteråret 1982. (Foto B. M. Sørensen).

Øvrige aktiviteter

Udover diverse ornitologiske aktiviteter, har Stignæs Fuglestation i 1982 også forsøgt sig med en naturudstilling. Udstillingen var på ca. 15 m² plancher, som var opsat på fuglestationen. Udstillingen fortalte om fuglestationens arbejde, fuglelivet i området, forurening og naturen i almindelighed. Udstillingen besøgte skønmæssigt af mere end 6000 gæster i løbet af efteråret 1982. Desuden foretog fuglestationen rundvisning af skoleklasser fra det meste af Sjælland. Under disse rundvisninger fortalte om vores arbejde, fugletræk m.m., og der uddeltes informationsmateriale og lettere undervisningsmateriale.

Økonomisk støttes Stignæs Fuglestation af DOF-Vestsjælland, DOF-Videnskabelige Udvalg, DOF-salg, Vestsjællands Amtskommune, Fredningsstyrelsen og ved salg af de årlige Stignæs-rapporter.

Bent Møller Sørensen/Jan Woolhead
STIGSNÆS FUGLESTATION
Ålehusvej 18
Raunstrup
4160 Herlufmagle

HAVFUGLEGRUPPEN INFORMERER

Havfuglegruppens femte årsmøde blev afholdt på Kullen den 4.-5. december 1982, og ialt 18 havfugleentusiaster fra Sverige og Danmark deltog. Gruppen oprettedes i 1978 med det formål at undersøge visse arters trækforløb, forekomst m.v. i Kattegatområdet.

På mødet blev der redegjort for resultaterne fra 1982, og for hovedparten af lokaliteterne i den sydlige del var der tale om meget lave cifre. Kun ved Skagen kunne man fremvise rekordnoteringer for nogle arter, hvilket skal ses på baggrund af specielle vejrforhold i efteråret. Som i de senere år har der været et stadigt stigende aktivitetsniveau generelt.

Med hensyn til det udarbejdede specialskeema skal det nævnes, at det bruges på en lang række lokaliteter, men desværre ikke alle. Skemaet, hvor de trækende fugle indføres i 10 min. perioder, kan fås ved henvendelse til en af nedenstående kontaktpersoner. Det er nødvendigt, hvis man ønsker at følge trækket, at have nøjagtigt klokkeslet på en række arter, det gælder således Malleuk, skråper, stormsvale, kjo-ver og rariteter. Disse føjes også ind på skemaet.

Arbejdet med 1982 rapporten er i fuld gang, og den forventes at være klar til salg i løbet af juli/august 1983. Den kan bestilles ved at indbetale Skr. 15,00 på postgiro nr. 2 24 39 4, Kullabygdens Ornithologiska Förening, Sverige. Husk at mærke talonen med den årsrapport, der ønskes f.eks. »Havfuglerapport 1982«. Årgang 1979, 1980 og 1981 bestilles på samme måde, hvorimod 1978 er udsolgt. Interessen for rapporter er relativ stor – ikke mindst de første årgange. Men der er betydeligt flere svenskere end danskere, der køber disse.

Af projekter skal følgende omtales:

Observationer fra færger

Alle opfordres hermed til at observere efter havfugle når lejlighed gives, og især er vi interesserede i observationer fra ruterne på tværs af Skagerrak og Kattegat. Det er især kendt, at Malleuk til tider opholder sig i større antal i Skagerrak.

Hastighedsmålinger

Der kom et par henvendelser på tidligere opfordringer, men ingen af mulighederne faldt heldigt ud. I 1982 foretoges en række forsøg på Getterön. Vi har planer om at gøre nye forsøg i efteråret 1983.

Nye lokaliteter

I de senere år har lokaliteterne Gilleleje, Rørvig og Skagen (for Danmarks vedkommende) vist sig at være fremragende havfuglelokaliteter. I 1981 og 1982 fik vi kontakt med personer ved Fyns Hoved, As Hoved og Fornæs, hvor der også er set havfugle. Vi ønsker at udvide kæden af observationsposter til også at omfatte f.eks. Klint, Gniben på Sjællands Odde, Røsnæs, eventuelt Sæby, Nordjylland m.fl., og

Malleuk Foto: Robert T. Andersen

alle som er interesseret i at deltage bedes kontakte undertegnede.

Hvad angår økonomien skal det kort nævnes, at vi har fået Skr. 2.000,00 fra Clara Lachmans Fond, Sverige, for at kompensere for de ulige rejseudgifter. I 1982 fik alle dækket deres rejser ind.

Der er tradition for enkelte foredrag efter møderne, og i 1982 blev der afviklet tre, som omhandlede Almindelig Skråpes forekomst i Kattegat, Nidingens Fågelstation, og et om nogle teorier om, hvorfor og hvordan havfuglene kommer ind i Kattegat. Sidstnævnte vil komme i artikelform senere, formentlig i Ibis.

Detaljerede referater af årsmøderne kan fås ved henvendelse til en af koordinaterne.

Næste årsmøde bliver afholdt i første week-end i december måned, og interesserede kan allerede nu henvende sig til enten

Mats Peterz, Snickargatan 18, S-754 37 Uppsala, el-

ler Erik Vikkelsø Rasmussen, Holsts Have 3, 4500 Nykøbing Sjælland, som er koordinater for respektive lande.

Erik Vikkelsø Rasmussen

Summary: The fifth annual meeting in the Scandinavian Sea Bird Group was arranged on the 4-5th December 1982 at Kullen, Sweden. The Sea Bird Group were established in 1978 by ornithologist in Sweden and Denmark. The object of the society is to make an investigation of the occurrence of some sea-birds in especially Kattegat. Yearly counts have been made by the Sea Bird Group and duplicated reports have been published every year since 1978. If you want to buy these reports please send a crossed bank-cheque Sterling 1,50 (per report) to Kullabygdens Ornithologiska Förening, v/ Christer Strid, Kurirgatan 18 B, S-252 53 Hälsingborg, Sweden. For information in other respects please write to Mats Peterz or Erik Vikkelsø Rasmussen, addresses mentioned above.